

Η εορτή του Οσίου Ονουφρίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Πέμπτην, 12ην/25ην Ιουνίου 2020, εωρτάσθη υπό του Πατριαρχείου η μνήμη του οσίου Πατρός ημών Ονουφρίου του Αιγυπτίου εις την Ιερά αυτού Μονή, την κειμένην εις τον τόπον του «Αγρού του Κεραμέως», τον οποίον οι Φαρισαίοι αγόρασαν με τα τριάκοντα αργύρια, τα οποία μεταμεληθείς επέστρεψε ο Ιούδας, (Ματθ. 21,30), έναντι της Κολυμβήθρας του Σιλωάμ.

Στον Ιερόν Ναόν, λελαξευμένον ως επί το πλείστον επί βράχου, αφιερωμένον εις τον Άγιον Ονούφριον, ζήσαντα εις Αίγυπτον τον 4ον αιώνα μ.Χ. εις άκραν ησυχίαν, προσευχήν, νηστείαν και πάσαν άσκησιν, προεξήρχε της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος Πατήρ ημών και Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αυτώ των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και Μαδάβων κ. Αριστοβούλου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, του Αρχidiaκόνου Μάρκου και του Ιεροδιακόνου Ευλογίου, ψάλλοντος του Ιεροδιακόνου

Συμεών και μετεχόντων πιστών, μοναχών, προσκυνητών, μετεχουσών και μοναζουσών και μελών του Ελληνοφώνου και Αραβοφώνου ποιμνίου.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Προς το εκκλησίασμα τούτο εκήρυξε τον θείον λόγον ο Μακαριώτατος:

«Ἐζήτησας Θεοφόρε τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τήν τερπνότητα καί μόνος αὐτῷ μόνῳ προσομιλεῖν ἐπεπόθησας. Ὅθεν κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων καί διαιτῶμενος ἐν ἐρήμοις καί ὄρεσι καί τόν Χριστόν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος· μεθ' οὗ εἰσῆλθες εἰς τόν οὐράνιον νυμφῶνα αἰωνίως ἀγαλλόμενος Ὁνούφριε Ὅσιε», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ τόν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Ὁνούφριον, πολίτην τῆς ἐρήμου, ἐν σώματι ἄγγελον καί θαυματουργόν ἀναδείξασα, συνήγαγε πάντας ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ἱερᾷ Μονῇ τῇ ἐν τῷ «ἀγρῷ τοῦ αἵματος» (Ματθ. 27, 8) κειμένη, ἵνα ἐορτίως ἐορτάσωμεν τήν σεπτήν αὐτοῦ μνήμην.

Οὗτος ἀκούσας εἰς τούς Δαυϊτικούς λόγους: «τάς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καί τάς τρίβους σου δίδαξόν με. ὁδήγησόν με ἐπὶ τήν ἀλήθειάν σου καί δίδαξόν με, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου, καί σε ὑπέμεινα ὅλην τήν ἡμέραν», (Ψαλμ. 24, 4-5), ἐξῆλθε τοῦ Κοινοβίου ἔνθα ἐμόναζε, ἐν Ἑρμουπόλει Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου καί κατέλαβε τήν ἔρημον, ζήσας ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη ἄνθρωπον μή ἐωρακώς τό σύνολον, ἔχων ὡς πρότυπον μιμήσεως τόν Προφήτην Ἡλίαν καί Ἰωάννην τόν Πρόδρομον.

Ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀσκητικός βίος τοῦ ὁσίου Ὁνουφρίου κατέστησεν αὐτόν δοχεῖον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς λέγει καί ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ: «φῶς νοητόν καί οὐράνιον, ἔνδον λαβών ἐν καρδίᾳ σου τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὡφθης, Ὁνούφριε· καί νῦν μετὰ ἀγγέλων ἡρίθμησαι κραυγάζων Ἀλληλούϊα».

Τοῦτο , δηλονότι τήν μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων συναρίθμησιν αὐτοῦ, ἐπέτυχεν ὁ

ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος, διότι παιδιόθεν ἀνεζήτει τὴν ἀλήθειαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Πατρός ἐν τῷ Μονογενεῖ Υἱῷ καὶ Λόγῳ Αὐτοῦ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποκαλυφθέντα ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις: «ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς, (Ἰωάν. 8,32), λέγει Κύριος.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θεόπνευστος λόγος τόσον τῆς Παλαιᾶς ὥσον καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοὔτέστιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἐγένοντο τρόπος ζωῆς ἀλλὰ καὶ ἀσκήσεως τοῦ Ὁσίου Ὀνούφριου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει εἰς τὸν Χριστόν τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κατὰ τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ ψαλμωδοῦ: «ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς», (Ψαλμ. 35,10). «Ἔστι δέ Χριστός καὶ πηγὴ ζωῆς καὶ φῶς ἐκ φωτός», λέγει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος.

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος διὰ τῆς ἄκρας ἀσκήσεώς του ἐπέτυχε τὸ «ὄντως ἐφετόν [=ἐπιθυμητόν] καὶ τέλειον», γενόμενος κοινωνός τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ, δηλαδή θεωρός καὶ φορέυς τοῦ ἀκτίστου θείου φωτός καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός: «Ὁλοκαυτώσας τὸν νοῦν τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον κεκαρτερηκότι [Χριστῷ], ἀξίως κοινωνός, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγένησαι». Καὶ ἀλλαχοῦ: «Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε... τὰ ἐπὶ γῆς σου μέλη [τῆς σαρκός] νεκρώσας γάρ, τῆς οὐρανίου ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς παστάδος Ἁγίε περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου».

Τὴν θέαν ἢ μᾶλλον τὴν θεωρίαν τοῦ «ἀμηχάνου[=ὑπερφυοῦς] τούτου κάλλους κατώρθωσεν ὁ ὁσιος Ὀνούφριος διὰ τῆς ἀρετῆς «τῆς ἀφθάρτου ἀγνείας καὶ σωφροσύνης, τὴν ὁποῖαν κατακτοῦν φθαρτοὶ ἄνθρωποι διὰ καμάτων καὶ ἰδρώτων», κατὰ τὸν ὅσιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος. «Κανεῖς ἀπὸ ὅσους ἥσκησαν τὴν ἀγνείαν, ἅς μὴ θεωρῇ δικό του κατόρθωμα τὴν ἀπόκτησίν της. Διότι τὸ νὰ νικήσῃ κανεῖς τὴν φύσιν του εἶναι ἀπὸ τὰ ἀνέλπιστα. Ὅπου πραγματοποιήθηκε ἥττα τῆς φύσεως, ἐκεῖ φανερώθηκε ἡ παρουσία τοῦ ὑπερφυσικοῦ», λέγει καὶ πάλιν ὁ ὁσιος Ἰωάννης, «ὅπου φύσεως ἥττα γέγονεν, ἐκεῖ τοῦ ὑπὲρ φύσιν παρουσία ἐπέγνωσται· χωρὶς γάρ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος καταργεῖται», (Ἑβρ. 7,7).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ὁσιος Ὀνούφριος διακρίνεται μεταξὺ τῶν μεγάλων τῆς ἐρήμου ἀσκητῶν τῆς Ἐκκλησίας, διότι οὗτος ἐπέτυχε τὴν ἐν Χριστῷ τῷ τελείῳ Θεῷ καὶ τελείῳ ἀνθρώπῳ ἀνακαίνισιν τῆς ἀνθρωπίνης καὶ φθαρτῆς αὐτοῦ φύσεως διὰ τῆς νεκρώσεως τοῦ μεταπτωτικοῦ γνωμικοῦ [ιδίου οἰκείου αὐτοῦ] θελήματος, ὑποτάσσοντας αὐτὸ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ τοῦ εἰπόντος: «ὅστις γάρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν», (Ματθ. 12,50). «τοῦτο δέ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱόν καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω

αὐτόν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ», (Ἰωάν. 6,40).

Σημειωτέον δέ ὅτι χωρὶς τόν Χριστόν εἶναι ἀδύνατος ἡ καινουργία, δηλαδή ἡ ἀνακαίνισις τοῦ ἀνθρώπου, διότι: «χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 15,5), λέγει Κύριος. Τούτου ἕνεκεν ὁ ὑμνωδὸς ἀναφωνεῖ λέγων: «Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, τόν ἀρρήτῳ σοφία ἤκοντα καινουργῆσαι τόν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται σαφές καὶ φανερόν ὅτι ὁ πνευματικὸς ἀγὼν διὰ τὴν ἐν Χριστῷ θέωσιν δέν ἀφορᾷ μόνον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, τουτέστιν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα· καὶ τοῦτο διότι: «Ὁ [Θεός] Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωαν. 1,14) κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Ἡ ἐν Χριστῷ πολιτεία τοῦ σήμερον τιμωμένου ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὁνουφρίου, τοῦ γενομένου ἐν σώματι ἀγγέλου, ἀλλὰ καὶ θαυματουργοῦ, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τὸ φῶς τῆς σωζούσης ἀληθείας. Μετὰ δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Μακάριος εἶ Ὁνούφριε τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμέτοχε καὶ Δικαίων μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν», Ἀμήν.

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει ἠκολούθησε λιτανεία πρὸς τόν τάφον τῶν κτιτόρων, ἀνεγνώσθη ἡ εὐχή τῶν ὁπωρῶν καὶ ἐψάλη τὸ Τρισάγιον τῆς μοναχῆς τῆς Μονῆς Σεραφείμας.

Ἐν τέλει, ἡ καλῶς συντηροῦσα τὴν Μονήν, Καθηγουμένη μοναχὴ Παῖσια, ἐδεξιώθη τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καὶ πάντας εἰς τὸ προαύλιον τῆς Μονῆς καὶ τὸ Ἦγουμενεῖον.